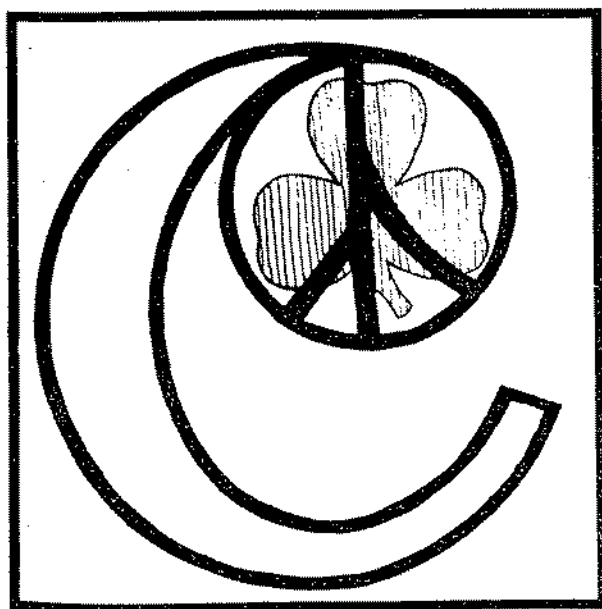

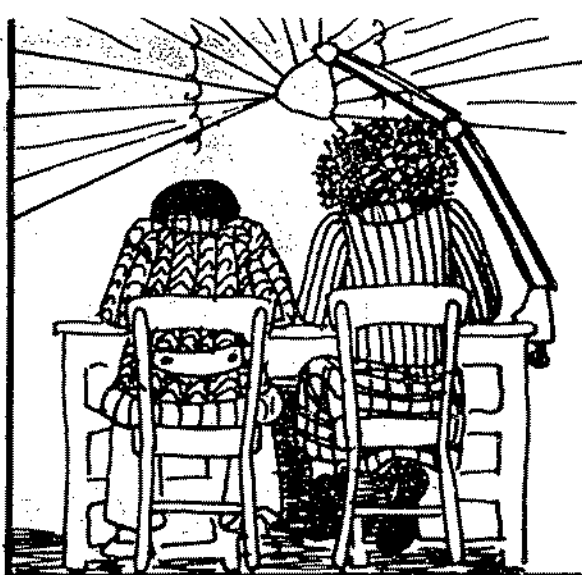
SORTIU A CERCAR LES PRIMAVERES LLIURES!

CIRCULAR

MINYONS ESCOLTES
GUIES SANT JORDI
DE CATALUNYA

MARÇ-1978

Pedagogia

Abstracta

AJUDAR ELS NOIS I LES NOIES A PROGRESSAR

PROGRESSAR O RECLAR.

Tothom té una tendència natural a progressar, a desenvolupar-se i a aprendre.

Es cert que, a vegades, quan les condicions són desfavorables o la persona està vivint un estat de contradicció, el progrés se'n ressent i pot haver-hi fins i tot una regressió.

Però també és cert que l'impuls vers l'expansió personal resta viu i empeny a la recerca de noves sortides. Es a dir, la persona té una direcció: endavant.

Això no volem dir que tothom estigui sempre progressant, no: l'evolució personal passa per l'avenç i pel retrocés. Però sí que volem indicar que la regressió és un signe de que la persona està en un període de negació de sí mateixa, un període de potser necessari, però, en tot cas, de negació.

En un mot, quan no progressem és que estem retrocedint.

Això té una transcendència en educació: Tothom qui té la pretensió d'ajudar un altre ha d'entendre que una

part d'aquesta ajuda consisteix a prestar suport, i impulsar el progrés de l'altre.

En la pràctica, ajudar a progressar significa tres coses diferents:

- * Si l'altre (el noi o la noia) està en un moment de retrocés - de dubte, de contradicció, d'angoixa -, ajudar-lo a aclarir els motius del seu estat i a organitzar els seus recursos per a sortir-se'n.
- * Si l'altre està en un moment d'autosatisfacció, - d'estancament, cregut que no li cal fer cap pas endavant, fer-li veure que estar-se quiet equival a recular, a deixar passar ocasions de tirar endavant, a ancorar-se en l'autocontemplació.
- * Si l'altre està en un moment de tensió creadora, d'impuls cap el canvi, ajudar-lo a trobar les seves direccions, ajudar-lo a conatar quines són les vies que poden menar-lo millor a trobar-se a sí mateix, a comunicar-se amb els altres i ajudar-los a dominar la realitat.

L'ESCOLTISME ES UNA PROPOSTA DE PROGRESSIO.

Nosaltres no convidem els nois i noies a l'escoltisme únicament perquè puguin passar bones estones.

Sí que ens sembla necessari que passin bones estones perquè el joc i la comunicació gratuïta són dues de les vies més importants per on ha de passar el seu creixement.

Però hi volem afegir - quelcom: Tot retall de vida (i tota bona estona també) té el seu contingut i es aquí on volem incidir. Volem que el temps lliure dels nois i les noies estigui plé, de tal manera que, a més a més de gaudir-lo, els serveixi perquè puguin anar construint-se a sí mateixos.

En aquest sentit, els proposem d'utilitzar les seves estones lliures, tant les que disposen individualment com les que viuen en grup, per a progressar.

Això no és nou, sinó que de d'antic. Tant d'antic que hi ha qui no se'n recorda. I és per això que ens sem-

bla necessari recuperar aquest element pedagògic que l'escollisme contenia des del seu origen.

El problema, però, no és un problema que pugui resoldre's fent afirmacions generals: tots estem d'acord que cal que els nois i les noies progressin, però no sabem exactament com ajudar-los.

El problema ha de resoldre's més aviat en termes concrets. Ha de resoldre's fent una proposta de progrés que compleixi dues condicions:

- * D'una banda, ha d'ésser una proposta al seu abast i que respongui a allò que els interessa.
- * D'altra banda ha d'ésser una proposta que s'inserixi en la seva realitat: tant en la realitat personal, com en la realitat del grup, com en la del seu entorn social immediat.

D'acord amb aquestes consideracions, estem preparant un programa de progressió que serà detallat per a cada una de les branques.

Aquí n'exposarem únicament les línies generals.

LINIES CONCRETES PER A UNA PROPOSTA DE PROGRÉS.

Abans d'exposar-les, cal explicar quines són les hipòtesis sobre les quals s'ha construït aquesta proposta.

PRIMERA HIPÒTESI

Progressar significa, com a mínim, dues coses:

- * Adquirir habilitats, aprendre, capacitar-se
- * Madurar personalment, enriquir les pròpies relacions amb els altres.

El progrés, doncs, l'entendem com a quelcom que encloou unes dimensions personals i unes dimensions

tècniques.

SEGONA HIPÒTESI

El progrés personal té, com a mínim, dues dimensions:

- * Una dimensió individual: l'esforç individual per a progressar, les adquisicions i els progressos que un individu fa.
- * Una dimensió social: el fet que ningú no progressa tot sol, sinó que ho fa amb els altres, amb el grup, projectant-se a l'exterior.

El progrés, doncs, l'entendem com a quelcom que encloou unes dimensions individuals i unes altres de socials.

TERCERA HIPÒTESI

Al llarg dels dos o tres anys que cada noi o noia viu a la unitat passa per diferents situacions:

- * Un primer període, entre l'arribada a la unitat i la seva entrada pròpiament dita al grup, significada tradicionalment per la promesa.
- * Un segon període, entre l'entrada al grup i l'accés a les responsabilitats de gestió a la vida del grup (tradicionalment, accedir a ésser cap d'equip o similar).
- * Un tercer període, que comença quan el noi o la noia ja està prou entrenat a les responsabilitats dins del grup i es fa càrrec de la gestió d'algú aspecte de la vida col·lectiva.

Sobre la base d'aquestes consideracions, hem elaborat un esquema que, en principi, és idèntic per a totes tres branques encara que revestirà formes concretes diferents per a cada una d'elles.

PROJECTE DE PROGRÉS PERSONAL

PRIMERA FASE.-(Des que el noi arriba al grup fins que entra a formar-ne part d'una manera explícita, fent la promesa, per exemple).

* **PROGRÉS PERSONAL:** essencialment ha d'acomplir les fases següents:

- Adaptar-se al grup: als companys, als hàbits i normes de funcionament conèixer les tradicions i adaptar-s'hi.

- Conèixer la proposta que l'escoltisme adreça als nois i noies de la seva edat i decidir si vol fer-la seva.

* **PROGRÉS TÈCNIC:**

- Adquirir unes habilitats mínimes per a desmpallegar-se en la vida del grup (tant al camp com a la ciutat) i en la seva vida de cada dia.

- Amb això es pretén que es capaci per a seguir el ritme dels altres i no sigui un pes mort, sinó un protagonista actiu.

SEGONA FASE.-(A partir que el grup accepta el noi o noia i ell explica el seu compromís en la promesa).

* **PROGRÉS PERSONAL:**

- Atès que ja està adaptat al grup, tot i que hagi pogut formular les seves crítiques i opinions, se li demanarà a partir d'ara que sigui un membre de ple dret de la unitat.

- Es a dir, caldrà que participi plenament, amb les seves paraules i els seus actes, en la impulsió de les activitats col·lectives i en els repartiments de responsabilitats.

* **PROGRÉS TÈCNIC:**

- Atès que ja posseeix les habilitats mínimes

per a funcionar com tots els altres, se li demanarà que continuï adquirint habilitats en la mesura que participi en les accions o empreses del grup;

cada empresa, doncs, ha de ser prou plena de situacions de progressió concreta.

- D'altra banda, se li demanarà que desenvolupi alguna habilitat que algun dia pugui posar al servei de les necessitats del grup sencer;

per exemple:

- preparar-se per a ser responsable:

- del foc

- de la cuina

- de la sanitat

- d'orientació i itineraris.

- d'instal·lacions

- del material

- de reparacions i cura del cau:

construcció

mecànica

vidriera

electricitat

il·luminació

lampisteria

fusteria

mobiliari

pintura

decoració, etc.

- de jocs esportius

- d'activitats a l'aigua

- d'higiene al camp

- de l'economia

- d'organització

- d'activitats d'observació d'animals

- que els camps no contaminin, etc.

preparar-s'hi al costat del noi que actualment ostenta aquesta responsabilitat, aprenent d'ell i ajudant-lo en les tasques que tingui encomanades.

TERCERA FASE.-(A partir del moment en què un noi o noia

és prou a punt per a assumir alguna d'aquestes responsabilitats i el grup li ho reconeix).

* **PROGRÉS PERSONAL:**

- Més enllà de ser un membre més del grup, saber esdevenir un servidor del grup en aquell aspecte de la gestió o en aquelles responsabilitats que li han estat encomanades i que ell ha acceptat; és important de veure aquí que el fet de ser responsable no és un privilegi, sinó una càrrega que hom accepta perquè estima els altres i la vida que tots junts van edificant.

* **PROGRÉS TÈCNIC**

- L'exercici de la responsabilitat és ja un "lloc" en les dificultats i els problemes concrets que demanen solucions forneixen ocasions sovintejades per que els nois i noies hagin d'esforçar-se i, en conseqüència, progressin.

En aquest article, de caire general, no és possible d'esbossar en quins termes concrets es formulen aquestes propostes de progressió per a cada branca: això ho farem més endavant com una part de la proposta de revisió dels mètodes de cada branca.

En tot cas, el que sí és important de retenir, per a anar-ho assajant i per a trobar-hi una adaptació a les circumstàncies concretes de cada unitat, és el següent:

* PRIMER. - Els nois i les noies progressen més

o menys en funció de la claredat de la proposta de tirar endavant que se'ls ajuda a formular-se: En conseqüència, és important de tenir el valor de proposar-los quelcom de pensat per a ells, i de discutir-ho.

* SEGON. - El progrés té una doble dimensió personal (tècnica i individual) col·lectiva que han d'articular-se adequadament el que interessa no és única- que els nois i noies esdevinguin millors pu

ra i simplement, sinó que s'esforcin per a relacionar-se millor amb els altres i per a servir-los dins de les seves possibilitats.

* TERCER. - Finalment, és important que el procés de progressió que tot noi o noia pugui plantejar-se sigui a rrelat en les circumstàncies concretes que viu el seu grup de companys i la comunitat humana que els envolta i els presta suport.

Equip Pedagògic.

